

# РЕШЕНИЕ

№ 1223

гр. София, 22.02.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова**

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов**

**Мария Попова**

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на  
прокурора Александрова, като разглежда дело номер **3975** по описа за **2012**  
година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1,  
изр. 2-ро от ЗАНН.

[фирма], чрез адв. В. Н., обжалва решение от 17.02.2012 г. на Софийския районен  
съд, Наказателно отделение, 122 състав по НАХ дело № 20679/2011 г., с което е  
изменено Наказателно постановление № 23-2303435/12.08.2011 г. на директора на  
Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област” - София, налагащо на  
дружеството имуществена санкция за нарушение на чл. 415, ал. 1 във връзка с чл. 404,  
ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, като размерът на санкцията е намален от 2000 лв. на  
1500 лв.

Ответникът отрича основателността на касационното оспорване.

Прокурорът дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

1. Правилен от материално-правна страна е решаващият извод на СРС за доказаност  
на факта на нарушението, предмет на НП. Съответни на доказателствата, събрани във  
въззивното производство, са фактическите установявания, обвързващи и  
касационната инстанция по аргумент от чл. 220 от АПК, че дружеството, в качеството  
му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е изпълнило задължително  
предписание № 7 (със срок за изпълнение до 30.10.2010 г.), обективизирано в протокол  
за извършени на 14.10.2010 г. и 18.10.2010 г. проверки от длъжностни лица на

инспекцията, за определяне в трудовия договор на работниците и служителите на допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер и периодичността на тяхното изплащане в съответствие с чл. 66, ал. 1, т. 7 от КТ. Съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължително предписание на контролния орган за спазване на трудовото законодателство. Субект на нарушението е всяко лице, което е носител на задължението, възложено с предписанието. Неизпълнението на предписанието, установено при последваща проверка в обекта на дружеството, извършена на 08.06.2011 г., е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността по чл. 415, ал. 1 от КТ. Като адресат на предписанието касаторът е и субект на нарушението, поради което отговорността му е реализирана правомерно.

2. Касационната жалба по същество е основана на възражения срещу правилността на неизпълненото предписание, които са неотносими към предмета на настоящия спор. Задължителното предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК – чл. 405, изр. 1-во от КТ. По делото няма данни предписанието да е оспорено по административен и/или съдебен ред. Последица от необжалването на предписанието е влизането му в сила, като от този момент е преклудирана и възможността да се релевира евентуалната му незаконосъобразност. При оспорването на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на предписанието като основание за административно-наказателната отговорност, а не съответствието му с материалния закон. Отрицателна предпоставка за ангажиране на отговорността на юридическото лице би била отмяната на предписанието от съда или горестоящия административен орган, тъй като само в този случай изпълнението му не би било дължимо.

3. Неоснователен е и доводът на касатора, че в случая е изтекъл 3-месечният срок за съставяне на АУАН по чл. 34, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН. Началният момент на този срок е откриването на нарушителя, а то предполага установяването на факта на осъществено нарушение. Неизпълнението на предписанието е констатирано при нарочна проверка на 08.06.2011 г. Тъй като по хипотеза без нарушение не може да има и нарушител, а субекта на произтичащото от предписанието задължение е известен, момента на откриването на нарушителя съвпада с този на установяване на нарушението, а не с датата на изтичането на срока за изпълнение на предписанието. АУАН е съставен в едномесечен срок от констатиране на нарушението, т.е. във времеви предели, очертани от чл. 34, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН. Затова, обратно на тезата в жалбата, правомощието да се образува административно-наказателно производство не е било погасено, респ. не е възникнало основание за последващото му прекратяване.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.02.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно

отделение, 122 състав по НАХ дело № 20679/2011 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: